

God tegenkomen

Liturgiesuggesties:

Psalm 100: 1 en 2

Psalm 100: 3 en 4

Rond doopbediening: Psalm 105: 1, 3, 5 en 24 OB

Schriftlezing: Psalm 139

Psalm 139: 1 en 2

Na verkondiging: Psalm 139: 7, 8 en 9

Psalm 84: 2 en 6 OB

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Op een zekere dag ... kom je God tegen in je leven.

Je hebt misschien wel eens van Hem gehoord:

- * op school - de juf of meester vertelde van Hem uit de Bijbel;
- * op je werk - want je collega was gisteren weer naar de kerk geweest;
- * op familie- of vriendenbezoek - want daar komt als vanzelf telkens het gesprek op uit;
- * in de krant, op de radio of de televisie.

Over God kun je ... horen spreken.

Soms heel aarzelend, soms ook heel overtuigend.

Maar ... op een zekere dag ... kom je God ook tegen in je leven.

In jouw leven.

In uw persoonlijke leven.

Vaak is dat in een niet alledaagse situatie:

- * bij de geboorte van een kindje, bijvoorbeeld;
- * of bij het sterven van iemand die je lief was;
- * je komt God ook tegen, als een ziekte je leven kwetsbaar maakt;
- * in een goed gesprek over de dingen van het geloof.

Hoe het ook zij: Op een zekere dag ... kom je God tegen in je leven.

Vandaag, bijvoorbeeld.

In deze kerkdienst, bijvoorbeeld. Een doopdienst!

'..., ik doop je in de naam van God de Vader, in de naam van God de Zoon en in de naam van God de Heilige Geest.'

Driemaal God: een Drieënig God.

Op zekere dag ... kom je deze God tegen in je leven.

*

God! Wie is Hij? Wat doet Hij?

Wat heeft God nu met zo'n kleine baby te maken?

Mag ik u, broeders en zusters, jongens en meisjes, vanmiddag meenemen naar Psalm 139.

Want ook dáár ... komen we God tegen.

Ook in Psalm 139.

Eigenlijk kom je God ... op elke bladzijde van de Bijbel tegen.

Wil je weten Wie God is en wat Hij doet ... dan moet die Bijbel open gaan, dan moet die Bijbel gelezen en herlezen worden, stuk gelezen worden. (Tussen haakjes: Hoeveel Bijbels hebt u al versleten?)

O ja, God en Psalm 139. HERE, is zijn naam in deze Psalm.

Ik ben, die Ik ben! God wil daarmee zeggen: Ik ben erbij, bij ... elk moment van je

leven.

Ik ga met je mee ... op de reis van je leven.

Dat belooft Hij ons al ... als we nog maar een baby zijn.

'Ik wil - levenslang - je Vader zijn, die voor je zorgt;

Ik wil je schuld, je fouten en je zonden vergeven;

Ik wil je leven nieuw maken elke dag.

Elke dag mag je opnieuw met Mij beginnen.'

Dat belooft de HERE God ons bij de doop.

Hij belooft het kinderen.

Hij belooft het hun ouders en grootouders.

Hij belooft het aan u, aan jou en aan mij. HERE, is zijn naam.

In die naam klinkt de trouw van God door.

Je kunt op Hem aan.

Hij stelt je niet teleur.

Die naam maakt Hij wáár ... lees maar in je Bijbel.

Het volk Israël heeft dat ervaren: God is getrouw!

Op God kun je aan!

40 Jaar zwerven door de woestijn.

Een eigen land, een eigen staat. God stelt niet teleur.

Hij is trouw aan wat Hij belooft.

En de gemeente van het nieuwe testament heeft het ervaren: God is getrouw!

Ondanks de vervolgingen, de christenhaat ... de afval, de goddeloosheid, ... bouwt God aan zijn kerk.

Van geslacht op geslacht, van generatie op generatie ... is Hij dezelfde God.

Mijn God, is de God van mijn ouders en mijn grootouders en mijn overgrootouders ...

en ga zo maar door.

Je kunt op Hem aan.

Hij is getrouw.

Hij is trouw aan wat Hij belooft.

Hij is ... HERE!

*

"HERE, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd.

Want er is geen woord op mijn tong, of, zie, HERE, Gij kent het volkomen; Gij omgeeft mij van achteren en van voren en Gij legt uw hand op mij. Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij."

Het is ook, broeders en zusters, jongens en meisjes, onbegrijpelijk.

Het is onbegrijpelijk, dat er een God is ... die naar je omkijkt.

Die voor je zorgt.

Die alles van je weet.

Die je volkomen dóór heeft.

Dat kan best wel eens vervelend zijn.

Beangstigend zelfs.

Want er zijn soms van die dingen in ons leven ... die hou je het liefst onder de dekmantel en onder het dekbed.

Daar durf je zelfs je beste vriend of vriendin niet mee onder ogen te komen.

En dan die woorden: "HERE, Gij doorgrondt en kent mij ..."

Als God je doorgrondt, dan ga je toch dóór de grond, dan ben je toch nergens meer?

En toch ... waar liefde woont ... daar is zegen, ... daar er vergeving, ... daar een nieuw begin mogelijk.

Dat is toch in een goed huwelijk ook zo?

Daar praat je toch ook de verkeerde dingen uit?
Daar maak je de scheve zaken toch ook weer recht?
Samen ... met elkaar, en ... met de HERE?

Psalm 139 geeft mij, broeders en zusters, jongens en meisjes, een geweldig houvast in mijn leven.

Dat er iemand is die mij beter kent dan ik mijzelf ken.

Dat er iemand is waar ik met al mijn moeite en zorg terecht kan.

Dat er iemand is die mijn leven - van het begin tot het einde - overziet.

Al mijn dagen ... en die van u en die van jou ... staan in zijn boek opgeschreven: het boek van het leven.

"HERE, Gij doorgrondt en kent mij ..."

Nee, je hoeft helemaal niet bang te zijn voor deze God.

Hij heeft je lief.

Hij wil je Vader zijn.

Hij wil het kwade vergeven.

In die woorden: Gij doorgrondt en kent mij klinkt iets door van het vertrouwen van het geloof.

Psalm 139 is een Psalm van David.

Wie het leven van David kent ... weet ook van zijn zwakke momenten.

Momenten dat de grote koning van Israël bezweek voor begeerte en verleiding.

Ook David was een man met fouten en tekorten, die overspel en moord niet schuwde.

En toch ... ook voor zijn zonden was bij God vergeving.

Een man naar Gods hart!

Een man, een gelovig man, die zonder God - uiteindelijk - niet wilde en kon leven.

Een man, die vaak voor God op de vlucht was, omdat er weer iets niet deugde in zijn leven.

Maar telkens weer kwam hij de HERE tegen.

Hij zegt het zelf (lees maar mee, vanaf vers 7): "Waarheen zou ik gaan voor uw Geest, waarheen vlieden voor uw aangezicht?"

Steeg ik ten hemel - Gij zijt daar, of maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde - Gij zijt er; nam ik vleugelen van den dageraad, ging ik wonen aan het uiterste der zee, ook daar zou uw hand mij geleiden, uw rechterhand mij vastgrijpen.

Zeide ik: Duisternis moge mij overvallen, dan is de nacht een licht om mij heen; zelfs de duisternis verbergt niet voor U, maar de nacht licht als de dag, de duisternis is als het licht."

Op zekere dag ... kom je God tegen.

Vluchten voor God kan niet.

Je voor Hem verbergen ... heeft geen zin.

Ja ... overal is God!

God is ... aan de andere kant van de oceaan en van het ijzeren gordijn.

God is ... in die ruimtecapsule die rondjes draait om de aarde.

God is ... in de kerk, hier vanmiddag.

En morgen is Hij ... bij je op school en op je werk en thuis. God is ... op het land en op de kinderafdeling van het ziekenhuis.

Waarom is God daar?

Waarom besteedt de HERE zoveel aandacht aan een mensenkind?

Broeders en zusters, jongens en meisjes, omdat dat mensenkind ... zijn kind is.

Hij heeft dat mensenkind geschapen, gecreëerd.

Hij heeft - laat ik het heel persoonlijk zeggen en dan moet je daar goed bij nadenken

- Hij heeft jouw nieren gevormd, Hij heeft jou in de schoot van je moeder geweven.

Zijn ogen zagen jouw vormeloos begin.
Realiseren we ons dat niet vaak veel te weinig?
De mens is niet slechts de vrucht van de - min of meer toevallige - ontmoeting van eikel en zaadcel, maar het is God die beide bij elkaar brengt en nieuw leven daaruit doet ontstaan.
Nu gaan we vandaag de dag maar wat slordig om met dat vormeloos begin.
(Tussen haakjes: We denken er nauwelijks bij na wát voor een anti-conceptiemiddelen we gebruiken. Je wel eens gerealiseerd dat een spiraaltje een abortus kan betekenen?)
En tóch heeft God dat vormeloze begin ... gezien. Mijn begin, en dat van u en van jou.
We zullen daarom, broeders en zusters, jongens en meisjes, zorgvuldiger met dat allereerste begin moeten omgaan.
Omdat niet wij er uiteindelijk de hand in hebben gehad ... maar omdat Gods hand erin was.
Zijn handen hebben mij geweven ... in de schoot van mijn moeder.
Inderdaad ... wij zijn ... weefsel.
Zo knap, zo kunstig, zo functioneel ... een wonder van onze God.
En of je het nu wilt zien of niet ... bij de geboorte van zo'n nieuw mensenkind ... zie je een kunstwerk uit de hand van God.

En een gehandicapt kind dan?
Is dat ook een kunstwerk uit de hand van God?
Dat begrijp ik niet van God. Is de HERE een God van weeffouten?
Psalm 139, broeders en zusters, jongens en meisjes, is gedicht in de gebrokenheid van dit leven met alles wat er fout zit.
De fout zit 'm niet in God, de fout zit in mij zelf.
De Bijbel noemt die fout ... zonde, en de belijdenis ... erfzonde.
In zonde ontvangen en geboren belijden we bij het doopvont.
Die zonde woekert voort, ook in de veilige, verborgen schoot van de moeder.
Het oog van de HERE, van de Vader, zag mijn vormeloos begin.
En ook ... wat er daarna van terecht is gekomen.

Geweven.
Wat een prachtig woord is dat.
Daar komt ook ons woord ... weefsel vandaan.
Je ziet het voor je ... zo'n wever aan het werk.
In de wirwar van draden ontstaat langzaam maar zeker een patroon.
Is het weefsel klaar is, de draden zijn afgehecht, mogen wij het kunstwerk met eigen ogen aanschouwen.
"Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven."

Het 'weven' van een mensenkind in de schoot van de moeder.
Daar is het donker.
Daar is het veilig.
In die moederschoot is God - onzichtbaar - aan het werk.
Negen maanden heeft Hij er - doorgaans - voor nodig om zijn kunstwerk af te ronden.
Dan kan de geboorte van een mensenkind plaatsvinden.
Vanuit de duisternis ... naar het licht.
En wij ... we zijn blij en diep verwonderd als er weer een kindje werd geboren.
De moederschoot breekt open en het nieuwe leven kan ter wereld komen.
Maar dan daarna!
De geboorte van een pasgeboren baby, broeders en zusters, jongens en meisjes, vinden we een wonder.
Maar daarna ... is het zo vanzelfsprekend.

Een baby wordt ... een kind.
Een kind wordt ... een man, een vrouw.
Zien we daarin nog ... het wonder van het goddelijke weefwerk?
We vinden het zo vanzelfsprekend ... dat we leven.
Dat we gezond zijn.
Dat we trouwen en kinderen krijgen.
Maar u voelt wel ... er kan op die levensweg best wel eens wat mis gaan.
De dingen zijn niet zo ... vanzelfsprekend, zo gewoon.
Er kan ziekte komen.
Er blijken ... geen kinderen te komen.
De dood kan in een mensenleven komen.
En God?
Rekenen we dan óók ... op zijn trouw?
Bepaalt Hij dan óók ... onze kijk op een mensenleven?
God en een mensenleven!
God en ... het leven!

Broeders en zusters, jongens en meisjes, vind u ook niet dat we veel zorgvuldiger moeten omgaan met het leven?
Pasgeboren leven, maar ook leven dat haar einde nadert?
Ook dat leven dat teleurgesteld, gehandicapt, verkankerd, ver-aidst, verhongerd en vernield wordt?
En vind u ook niet dat we veel zorgvuldiger met ons eigen leven moeten omgaan?
Hoe kostbaar is uw leven?
Hoeveel is het u waard om te leven?
En vind u ook niet dat we veel zorgvuldiger moeten omgaan met de schepping, waarin wij leven?
We kunnen toch niet doorgaan met onze welvaartresten - waar dan ook - te dumpen?
We kunnen toch niet doorgaan met verzieken van onze aarde?

U begrijpt, dat ik vandaag preek over het leven. Omdat dat leven niet uit ons voortkomt ... maar uit God. Omdat Hij aan het begin en aan het einde van elk leven staat en ... al die momenten die daar tussen liggen. God is HEER over het leven.

"Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in den schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid."
Hebt u, broeders en zusters, jongens en meisjes, God al gedankt ... dat u bent zoals u bent?
Wonderbaar toebereid.
Uniek.
Een mensenkind.
Een kind van God.
"Ik loof U, HERE ..."
Nee, niet alle dingen begrijp ik.
Uw gedachten kan ik soms niet volgen.
Ze gaan mijn denken soms te boven.
Maar U bent God, en ik mag mens zijn.
Ik mag leven, onder de genadige bescherming van uw goddelijke handen.
U, die mij hebt gevormd in de schoot van mijn moeder, ...
U zorgt voor mij - geen dag gaat er voorbij.
Ook in de nacht waakt U over mijn leven.
Als ik ontwaak, dan ben ik nog bij U."
Dat is, God loven.

*

Op zekere dag, broeders en zusters, jongens en meisjes, kom je God tegen in je leven:

- * bij de geboorte van een kindje, bijvoorbeeld;
- * of bij het sterven van iemand die je lief was;
- * je komt God ook tegen, als een ziekte je leven kwetsbaar maakt;
- * in een goed gesprek over de dingen van het geloof.

Vandaag kom je God tegen bij de doop van twee kinderen van de gemeente. Hij legt zijn hand op hun leven en zegt: 'Je hoort bij Mij. Je bent mijn Kind. Ik heb je in de schoot van je moeder geweven. Ik doorgrond je en ken je hart, Ik toets je en ken je gedachten; Ik zie, of er bij je een heilloze weg is, Ik leidt je op de eeuwige weg.'

Op zekere dag kom je God tegen in je leven.
God staat aan het begin en Hij komt aan het einde. (Lied 1)
Zijn trouwe zorg omspant mijn leven.
Dat is de verrassing van wie echt op Gods geweldige beloften ingaat: Wie gelooft, staat er nooit alleen voor.
Die is gekend door de almachtige en genadige God.
Hij ... mijn Vader. Ik ... zijn kind.
Nooit en nergens vallen wij uit zijn hand.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stadskanaal 26 juni 1988

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !